

ROMÂNIA

DOSAR NR. 7701/2/2014

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**SENTINȚA NR.1794**
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 19.06.2015
CURTEA COMPUSĂ DIN:
PREȘEDINTE: MARIUS - CRISTIAN ISPAS
GREFIER: DANIELA ȘTEFAN

Pe rol se află spre soluționare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **NICULESCU IOAN** având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității OUG 24/2008”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** prin consilier juridic în baza delegației de reprezentare de la dosar și pârâtul **NICULESCU IOAN** prin avocat în baza împuternicirii avocațiale seria B 2298509/2015 pe care o depune la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefiera de ședință după care,

Apărătorul pârâtului depune la dosar înscrisuri prin care invocă excepția inadmisibilității acțiunii în raport de prevederile art. 2 lit. b OUG 24/2008, jurisprudență de la Înalta Curte de Casație și Justiție și un înscris numit declarație dată de sora pârâtului.

Reprezentantul reclamantului solicită a fi înlăturată declarația depusă de apărătorul pârâtului la termenul de judecată de astăzi, întrucât se dorește, de fapt, să fie luată în considerare unor declarații de martori, deoarece este vorba despre sora pârâtului care arată că a solicitat plecarea în S.U.A.

Apărătorul pârâtului, în replică, solicită ca această declarație să fie luată în considerare în cadrul probei cu înscrisuri.

Curtea, după verificare, dispune păstrarea declarației depuse de apărătorului pârâtului la dosar. Acordă cuvântul părților asupra excepției inadmisibilității acțiunii invocată în cauză de apărătorul pârâtului.

Apărătorul pârâtului învederează că în ceea ce privește prima excepție invocată, respectiv a inadmisibilității acțiunii în raport de prevederile art. 35 Cod procedură civilă arată că nu mai insistă în susținerea ei având în vedere precizările făcute de reclamant prin răspunsul la întâmpinare. Cu privire la cea de-a doua excepție raportată la art. 2 lit. b din OUG 24/2008 o susține în continuare. Astfel, solicită a se avea în vedere că în ceea ce privește înscrisurile pe care reclamantul își întemeiază cererea, acestea reprezintă declarații ale pârâtului la solicitarea autorităților de la acel moment, în raport de conținutul lor și a împrejurărilor în care acestea au fost date, solicită a se constata că pârâtul se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la dispozițiile art. 2 lit. b din OUG 24/2008. De asemenea, în soluționarea acestei excepții, a se avea în vedere și Nota din 20.11.1980, când i s-a refuzat deplasarea în străinătate în interes de serviciu, dar și Adresa nr.50/O24848/24.10.1980.

Reprezentantul reclamantului, în replică, solicită respingerea excepției de inadmisibilitate a acțiunii invocată de pârât în raport de prevederile art. 2 lit. b OUG

24/2008, deoarece afirmația în sensul că ar fi fost chemat în fața autorităților de la acea vreme la Direcția Pașapoarte să-și spună părerea, această situație nu este inclusă în cauzele de exonerare prev. de art. 2 lit. b , întrucât persoana în cauză nu se afla în anchetă, interogatoriu sau condamnată.

Curtea, după deliberare, consideră că excepția invocată reprezintă un aspect de fond, urmând a se pronunța prin sentința dată.

Interpelate părțile pe rând, învederează că nu mai sunt alte cereri sau probe de administrat în afara celor deja administrate până la termenul de judecată de astăzi.

Curtea încuviințează pentru ambele părți probele administrate în cauză ca fiind utile, pertinente și concludente în cauză și nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cererii de chemare în judecată.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și motivată, urmând ca prin hotărârea ce se va pronunța în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Niculescu Ioan.

Apărătorul pârâtului solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, având în vedere disp.art. 2 lit.b din OUG 24/2008. În combaterea acțiunii solicită a se avea în vedere că declarațiile au fost date la solicitarea autorităților de la acel moment, pârâtul nu a mers de bună voie să dea aceste declarații, iar regimul comunist era împotriva plecării cetățenilor săi din țară și li se respingea prin orice mijloace emiterea pașaportului, cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București-Secția a VIII a Contencios Administrativ Și Fiscal la data de 29.12.2014, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **NICULESCU IOAN** a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată ,urmând ca prin hotărârea ce se va pronunța în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

În motivarea acțiunii în constatare, în esență, a arătat că reclamantul că în fapt, prin cererea nr.P 7031/10/25.05.2010 adresată C.N.S.A.S de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicita verificarea în ceea ce îl privește pe domnul Niculescu Ioan, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989. Având în vedere prevederile art. 3 lit. z din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2234/02.10.2014, domnul NICULESCU Ioan este titular al dosarului fond informativ nr. I 310206 (cotă C.N.S.A.S.), fiind lucrat prin dosar de urmărire informativă, în perioada 1986 - 1988, pentru „suspiciuni că ar avea o soră stabilită în SUA” și ar fi „descendent legionar”. În acest dosar au fost identificate două materiale furnizate de către titularul dosarului organelor de Securitate, la 17.11.1980 și 19.11.1980, în contextul verificării surorii și cumnatului său, care au solicitat în anul 1980 plecarea definitivă în SUA.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.
2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

În legătură cu aceste prime condiții, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta și pentru că art. 2 lit. b din norma citată nu condiționează în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații și, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

În concluzie, furnizarea de informații în lipsa unui angajament oficial sau chiar a unui dosar standard prin care să fie atestată recrutarea, nu are relevanță în reținerea acestei calități.

Solicită a se observa faptul că folosirea domnului NICULESCU nu s-a făcut prin constrângere și, mai ales, informațiile divulgate cu bună știință Securității pe parcursul contactării sale au fost făcute cu scopul de a împiedica plecarea surorii și cumnatului său în SUA, demontând prin datele furnizate încercările acestora de a părăsi legal România.

Materialele informative furnizate de pârât cu numele real au fost identificate în formă olografă în dosarul de pașaport constituit pe numele surorii și cumnatului său, nr. A 150289. Astfel, în nota din 17.11.1980 informează următoarele: „în legătură cu cererea adresată de sora mea T. P. organelor de stat de a emigra în SUA împreună cu soțul și copilul, aduc la cunoștință următoarele: /.../ nu am cunoscut nimic și nici nu cunosc în prezent. Iar cât privește plecarea acesteia definitiv în SUA cu întreaga familie, opinez să nu i se aprobe întrucât cunosc că aceasta nu are nici un fel de rude în străinătate și nici alte mijloace de trai. Despre cumnatul meu ing. T. O. nu cunosc ca acesta să aibă rude în străinătate”.

Ulterior, după ce a discutat cu sora și cumnatul său, pârâtul, în data de 19.11.1980, sub nume propriu, a informat organele de Securitate despre motivele care i-au determinat pe cei doi să solicite emigrarea: „Cumnatul meu mi-a spus că motivul pentru care s-a hotărât să plece este faptul că aici în țară nu a reușit să se realizeze din punct de vedere profesional și speră ca în SUA să facă acest lucru. În discuția purtată cu sora mea, aceasta mi-a spus că trebuie să plece și ea odată cu soțul și copilul deoarece a mai avut o despărțire de primul soț, experiență tristă pe care nu vrea să o mai repete. De asemenea, a mai spus că nici ea și nici soțul ei nu au rude în SUA, dar observând că celor ce nu aveau rude în străinătate nu li se înmâna formular, au declarat, pentru a putea intra în posesia formularului, că au un unchi din partea soțului, ca să poată intra în posesia formularului.”

În anul 1984, în urma încercărilor repetate ale rudelor sale de a pleca din țară, domnul NICULESCU își reiterează, prin două note din 08.05.1984 și 29.05.1984, opoziția față de plecarea acestora în SUA, contribuind în acest fel obținerea de către organele în drept, a unui motiv în plus de respingerea cererilor de emigrare:

- > „subsemnatul Niculescu M. Ioan vă rog să binevoiți a ține cont că atât eu, cât și familia mea, suntem împotriva emigrării surorii mele T. P. și a familiei ei în SUA”;
- > „în legătură cu cererea adresată organelor de stat de sora mea T. P. de a pleca definitiv în SUA, împreună cu soțul și copilul, mențin cele relatate anterior, de a nu i se aproba plecarea definitivă din țară. Susțin această idee prin faptul că sora mea și familia ei nu au nici un fel de rudă în străinătate, și nici mijloace de trai în SUA. Apreciez că nu este normal să i se aprobe această plecare, fiind în detrimentul ei și al familiei sale.”
- > Și cea de-a doua condiție este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relații ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor denunțate vor fi luate măsuri de respingere a cererilor de emigrare (încălcarea dreptului la liberă circulație) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul NICULESCU Ioan au îngrădit dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și dreptul la liberă circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, sens în care reclamantul a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

Prin **întâmpinarea** formulată în cauză de către pârâtul **NICULESCU IOAN** se arată că în cauza nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b O.U.G. nr. 24/2008.

Pentru stabilirea calității de colaborator al Securității a unei persoane, se impune întrunirea cumulativă a ccrințelor legale prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G nr. 24/2008, respectiv:

- a) prin informațiile furnizate de persoana se denunță activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist,
- b) informațiile de la pct. a vizează îngrădirea dreptului la viața privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În speța, solicită pârâtul a se observa ca aceste condiții nu sunt întrunite.

În primul rând, precizează că NU A DENUNȚAT nici o activitate sau atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Așa cum rezulta din înscrisurile depuse la dosarul cauzei chiar de către reclamant, actele ce poarta denumirea de „note” și care au fost date de mine, sunt veritabile declarații date la solicitarea autorităților de la acel moment. Mai mult decât atât, declarațiile sale nu cuprind denunțări cu privire la anumite persoane sau activități, în acestea nu a precizat decât ceea ce i s-a solicitat, părerea despre plecarea surorii mele în America.

Însăși reclamanta precizează în Nota de Constatare, pct. 3 lit. D, faptul ca notele redactate de titular la data de 17.11.1980 și data de 19.11.1980 au fost date în contextul verificării surorii și cumnatului care au solicitat plecarea definitivă în SUA.

Tot în Nota de Constatare atât la pct. 3 lit. E, cât și la pct. 4 lit. E, aceasta precizează faptul ca nu s-au identificat documente care să descrie o posibilă relație de colaborare organizată cu Securitatea.

Așa cum se cunoaște, și cum de altfel s-a prevăzut și prin nota introductivă din OUG nr. 24/2008, în perioada de dictatură comunistă, puterea a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale.

Mai mult decât, toate declarațiile sunt date cu numele meu real și complet și cu datele sale de identificare, iar nu cu prescurtări sau alt nume conspirativ pe care securitatea le atribuia fiecărui colaborator al său pentru a-l „acoperi”. Ori numele conspirativ este un element esențial pentru ca declarațiile mele să fie considerate furnizare de informații în sensul prevăzut de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

Referitor informarea dată în data de 28.09.1978, acesta a fost întocmită în condițiile în care exista o obligație legală de a informa autoritățile statului în situația unei deplasări în străinătate în interes de serviciu. Precizez faptul ca în data de 10.09.1978 m-am deplasat în interes de serviciu la Paris pentru a studia modul de exploatare și întreținere a unor aparate, fiind electromecanic la acel moment în cadrul Aeroportului Otopeni. Astfel, aceasta informare nu poate reprezenta un document formal, întrucât nu conține decât date și informații cu privire la deplasarea mea în Paris în interes de serviciu și care a fost dată pentru îndeplinirea obligației legale de atunci de a informa autoritățile în situația unei deplasări în străinătate.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție, solicită a se observa faptul că nici aceasta nu este îndeplinită, declarațiile date nefiind de natura să aducă atingere dreptului de liberă circulație al surorii mele și al familiei sale.

Așa cum s-a menționat și mai sus, declarațiile au fost date ca urmare a solicitării autorităților de a-mi exprima părerea cu privire la plecarea surorii sale în SUA. În susținerea acestei afirmații solicită a se avea în vedere și Adresa col. cu nr. 50/0 29848/29.10.1980 prin care se solicita expres „consultarea” mea în legătura cu cererea surorii mele.

Sora sa nu a obținut avizul pozitiv din partea Ministerului de Interne, nu pentru că personal a declarat ca nu este de acord cu plecarea acesteia, ci pentru ca regimul comunist nu era de acord cu plecarea definitivă a cetățenilor săi în străinătate, exercitând o serie de presiuni asupra acestora și asupra rudelor lor în vederea împiedicării persoanelor de a pleca. Iar dacă totuși persoana continua să solicite avizul, acesta îi era refuzat.

Totodată precizează faptul că sora sa a avut cunoștință de toate aceste măsuri întreprinse de către securitate atât cu privire la ea cât și cu privire la rudele sale. Relația dintre părinte și sora sa a continuat și după ce a plecat aceasta din țară, iar suferințele provocate de acest regim personal cât și surorii sale în acea perioadă nu vor putea fi șterse niciodată.

Prin **răspunsul la întâmpinare** formulat în cauză de reclamant s-a mai arătat ca o chestiune prealabilă, că potrivit cadrului legal, legiuitorul cere doar ca materialele arătate în textele de lege (se are în vedere documente olografe provenite de la persoana verificată) să se refere la atitudini sau activități anticomuniste și să vizeze cel puțin îngrădirea drepturilor și libertăților cetățenești.

Așa cum a subliniat și în cererea introductivă la instanță art. 2 lit. b din norma citată nu condiționează în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații și, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

În concluzie, furnizarea de informații în lipsa unui angajament oficial sau chiar a unei recrutări efective, nu are relevanță în reținerea acestei calități. Din această perspectivă afirmația pârâtului potrivit căreia „numele conspirativ este un element esențial pentru ca declarațiile sale să fie considerate furnizare de informații în sensul prevăzut de art. 2 lit. b din OUG nr.24/2008”, este neîntemeiată în raport de definiția legală.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea a admis cererea reclamantului, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin colaborator al Securității se înțelege „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...). Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a

locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Curtea a reținut că voința legiuitorului a fost în sensul de a pune pe același plan, sub aspect probator, notele și informațiile scrise de informator cu consemnările lucrătorilor Securității, toate aceste documente bucurându-se de prezumția relativă de veridicitate. Însă, pentru a se produce efectul urmărit de recurent, consemnările cuprinse în rapoartele de evaluare din dosarele intimatului trebuie să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului comunist săvârșite de persoane determinate sau cel puțin determinabile.

Curtea a examinat dispozițiile prevăzute de OUG nr. 24/2008 și a reținut că scopul reglementării a fost definit în preambulul ordonanței, ca fiind „continuarea, într-un mecanism nou, a procesului de deoalare a activităților exercitate de regimul comunist”, care a realizat, în special prin intermediul Securității, „o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților fundamentale”.

Scopul ordonanței, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești și dreptului la informație consacrat prin art. 31 din Constituția României.

Curtea a reținut că în persoana intimatului sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de lege, având în vedere copiile certificate de pe documentele aflate în arhiva C.N.S.A.S. și care atestă faptul că acesta a furnizat informații, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel rezultă din actele dosarului (file 18-19, 25, 27-28, 32-34) că pârâtul a furnizat informații, în prealabil și ulterior, în legătură cu plecarea rudelor sale în SUA.

Curtea a apreciat corecte considerentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, conform căreia prevederile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 definesc noțiunea de „colaborator al securității” și nu contravin principiului neretroactivității legii. Ordonanța urmărește scopul de deconspirare, enunțat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, prin consemnare publică- publicarea în M. Of. al României, Partea a III-a și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către C.N.S.A.S., în temeiul art. 12 alin. (1) din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea ori numirea în aceste demnități sau funcții.

Curtea Constituțională a constatat că exigențele unei vieți democratice, așa cum transpar ele din ansamblul reglementărilor constituționale și legale, impun ca persoanele vizate de textul ordonanței să poată fi identificate și cunoscute de opinia publică.

Potrivit art. 28-35 din Constituția României din 1965, cetățenii republicii socialiste aveau totuși drepturi și libertăți care prin activitatea organelor de supraveghere și securitate au fost restrânse în mod nejustificat: cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor. Libertatea cuvântului, presei, întrunirilor, mitingurilor și demonstrațiilor nu pot fi folosite în scopuri potrivnice orânduirii socialiste și intereselor celor ce muncesc. Orice asociație cu caracter fascist sau antidemocratic este interzisă. Participarea la astfel de asociații și propaganda cu caracter fascist sau antidemocratic sînt pedepsite prin lege. Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România. Oricine este liber să împărtășească sau nu o credință religioasă. Libertatea exercitării cultului religios este garantată. Cultele religioase se organizează și funcționează liber. Modul de organizare și funcționare a cultelor religioase este reglementat prin lege. Școala este despărțită de biserică. Nici o confesiune, congregație sau comunitate religioasă nu poate deschide sau întreține alte instituții de învățămînt decît școli speciale pentru pregătirea personalului de cult. Cetățenilor Republicii Socialiste România le este garantată inviolabilitatea persoanei. Nici o persoană nu poate fi reținută sau arestată dacă împotriva ei nu există probe sau indicii temeinice că a săvîrșit o faptă prevăzută și pedepsită prin lege. Organele de cercetare pot dispune reținerea unei persoane pe o durată de cel mult 24 de ore. Nimeni nu

poate fi arestat decît pe baza unui mandat de arestare emis de tribunal sau de procuror. Dreptul de apărare este garantat în tot cursul procesului. Domiciliul este inviolabil. Nimeni nu poate pătrunde în locuința unei persoane fără învoirea acesteia, decît în cazurile și în condițiile anume prevăzute de lege. Secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice este garantat. Dreptul de petiționare este garantat. Organele de stat au obligația de a rezolva petițiile cetățenilor privind drepturi și interese personale sau obștești. Cel vătămat într-un drept al său printr-un act ilegal al unui organ de stat poate cere organelor competente, în condițiile prevăzute de lege, anularea actului și repararea pagubei.

Curtea a apreciat că prin supravegherea și urmărirea repetată, sistematică din partea Securității și a colaboratorilor săi, drepturile prevăzute de Constituția din anul 1965 dobândeau un conținut iluzoriu, prin restrângerea lor.

Pentru aceste motive, sesizarea CNSAS este întemeiată și va fi admisă, conform art. 2 din OUG nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâțul **NICULESCU IOAN** domiciliat în București, str. sector 5.

Constată calitatea de colaborator al Securității, în sarcina intimatului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, la aceeași instanță.

Pronunțată în ședință publică azi, **19.06.2015**.

**PREȘEDINTE,
MARIUS-CRISTIAN ISPAS**

**GREFIER,
DANIELA ȘTEFAN**

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Red. M.C.J.A.
Teh. act. D. S/4 ex.

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei cauze de nr. 100/2015
se logarează de nr. 100/2015



*Definitivă prin
21.08.2015
scutit de taxă*